

XIV.

A

IA.

BEatus, qui flamma amoris Domini incensus, fordidas quascumque cogitationes & animae suae inquinamenta comburit.

ΜΑκάριος ὁ ἐκκαυθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κυρίου, ὡς ἐκ πυρός, καὶ ἐφλόξε πάντα λογισμὸν ῥυπαρὸν, καὶ ψυχῆς αὐτοῦ τὸ μiasμὸν.

XV.

IE.

BEatus, qui suapte voluntate est velut terra pulchra ac bona, fructificans semen bonum in centesimo, trigesimo, ac sexagesimo.

ΜΑκάριος ὅς γέγονεν ἐκασίως, ὡς γῆ καλλὴ καὶ ἀγαθὴ, καρποφροῶν σπόρον καλὸν ἐν ἑκατὸν καὶ τριακοντα καὶ δεξιοκτα.

XVI.

IG.

BEatus, qui ex instituto inventus est semen bonum in agro, quod in suo agro feminavit Dominus.

ΜΑκάριος ὁ ἀρεθεὶς τῇ ἀρεθῆσιν ἀγρός καλὸς ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν ἔσπειρεν ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἰδίῳ.

XVII.

IZ.

BEatus, qui electam & coelestem illam invenit margaritam, venditque universis suis in terra bonis, emit illam solam.

ΜΑκάριος ὅστις εὔρε μαργαρίτην ἐκλεκτὴν τὴν ἔρανον, καὶ πωλοῦσας πάντα αὐτῷ τὰ ἐν τῇ γῆ τῶν μόνον ἀνησατο.

XVIII.

IH.

BEatus, qui in agro absconditum thesaurum invenit, & gaudens vendidit sua omnia, & illum solum possedit.

ΜΑκάριος ὅστις εὔρε τὸ θησαυρὸν ἐν τῷ ἀγρῷ κρυμμένον, χαρῶμενος τὸ ἀπώσατο τὰ σύμπαντα, καὶ αὐτὸν μόνον ἐκτήσατο.

XIX.

IO.

BEatus, qui animo suo versat assidue diem ex hac vita discessus, studetque fedulo paratus & intrepidus in hora illa inveniri.

ΜΑκάριος ὅς μέμνηται διηνεκῶς τὴν ἡμέραν τῆς ζωῆς, καὶ σπουδάζει ἀρεθῆσαι ἐν τῇ ὥρᾳ ἀπρόσδυμος καὶ ἀφοβος.

XX.

K.

BEatus, qui in hora illa emigrationis, quando cum timore atque dolore anima separabitur a corpore, fiduciam invenit. Venturi enim sunt Angeli, qui animam accipiant, & a corpore separent, sistantque ante tribunal immortalis ac tremendi Judicis. Magnus timor erit, o fratres, in hora mortis, quando cum timore atque dolore separabitur anima a corpore. Siquidem in hora illa separationis praesentabuntur animae suae quae gesserit opera, diurna atque nocturna, sive bona, sive mala. Impellentibus autem eam jam Angelis,

ΜΑκάριος ὅστις εὔρε παρρησίαν ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς χωρισμῆς, ὅταν ψυχὴ χωρίζεται ἔσώματος μετὰ φόβου καὶ ὀδυρῶν. ἔρχονται γὰρ οἱ ἀγγελοὶ ψυχὴν λαβεῖν καὶ χωρίσει αὐτὸν ἔσώματος, καὶ ἀναστήσει τὸν βήματι τὸ ἀθανάτου καὶ φρικτῆ κριτικῆς. μέγας φόβος, ὦ ἀδελφοί, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς θανάτου, ὅταν ψυχὴ χωρίζεται τῷ σώματι μετὰ φόβου καὶ ὀδυρῶν. τῇ γὰρ ψυχῇ παρῆσανται ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς χωρισμῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ, αἷ ἔστανται ἡμέρα καὶ νυκτὶ, ἀγαθὰ τε καὶ πονηρή. καὶ ἀγγελοὶ σπουδάζοντες ἐπίγονται ἀδελφοί.

ut